

Nom:

Antonio Meira

Lloc d'origen:

Còrdova (Andalusia)

D'on ets?

Soc de Còrdova, a Andalusia.

Com va ser la teva arribada a Catalunya?

Vaig venir-hi a viure fa 50 anys. Però el 1965 havia vingut per primer cop, i havia conegut Barcelona. El segon cop que vaig venir va ser el 1968, per a un casament d'una tieta, i el tercer cop, l'estiu del 1972, va ser perquè vaig conèixer una noia, que ara és la meva dona, i vaig venir aquí a veure-la. Després, el mateix any 72, vaig venir a passar el Nadal amb ella, i ja m'hi vaig quedar. Ens vam conèixer a Còrdova, una Setmana Santa que ella havia vingut de vacances a veure la família. Jo feia la mili al seu poble, i una amiga ens va presentar. Jo no vaig venir a Catalunya per feina sinó per amor.

Per què vas escollir Ripollet?

Perquè hi vivia la que seria la meva dona amb els seus pares. Havien emigrat aquí. Al principi de ser aquí, jo vivia a casa uns tiets. El meu tiet

era joier, i la seva dona polidora, i justament em van dir que a la seva empresa els faltava un joier i que per què no feia la prova. Jo ja treballava de joier a Còrdova, amb el meu pare, i vaig fer la prova, em van dir que guanyaria el doble que a Còrdova, i em van agafar i em van acollir a casa seva.

Què t'agrada de la ciutat?

La gent i les festes. En tots aquests anys he conegut molta gent i m'agrada Catalunya. Algun cop he anat al teatre, vaig anar-hi a veure *Mirall trencat* i em va agradar molt.

Què ens recomanaries si visitéssim el teu lloc d'origen?

Visitar Còrdova, perquè és una ciutat petita i molt bonica. Si t'agraden els museus i l'arquitectura, val molt la pena. Hi ha monuments del segle I, com el pont romà... També hi ha la mesquita, que és Patrimoni de la Humanitat. I la gent és molt agradable. Recomano visitar la ciutat al maig, que és el mes de les flors, que omplen els patis, les Cruces de Mayo, les Fiestas de Mayo...

Per què estudies català?

Perquè anava un dia caminant pel carrer i vaig veure un cartell on hi posava "Aprendre català". I com que ja estic jubilat, vaig dir: ara és l'hora. Sempre m'ha agradat molt el català, però la meva família és castellanoparlant, i el meu entorn també, i mai m'havia proposat parlar-lo i escriure'l.

Quin curs estàs fent?

Ara faig Elemental 3 semipresencial. Vaig començar a estudiar català el 2019, i llavors va venir la pandèmia i tot va passar a virtual o en línia... Va ser complicat. Ara estic content, perquè vinc a classe presencialment i vaig aprenent i parlant català.

Algun truc per aprendre català?

Quedo amb la meva parella lingüística del Voluntariat per la Llengua, una hora a la setmana. També he llegit llibres en català. De fet, m'he aficionat a la lectura gràcies al català. Abans no havia llegit mai un llibre, perquè era autònom i no tenia temps. Ara he llegit sobre el Sandro Rosell: *Una forta abraçada. Sis-cents quaranta-cinc dies i nits...* És molt interessant. També he llegit llibres d'aventures.

Curiositats lingüístiques

Quines llengües parles?

Castellà i una mica de català.

Ens dius alguna expressió típica d'Andalusia?

Ara no et sabria dir una dita o refrany d'allà, però sí que havia sentit dir: "Quan arribis a Barcelona, a la Rambla de les Flors, beu aigua de Canaletes, que hi tornaràs". I ho crec, perquè per a mi va ser així. Hi vaig tornar sempre, fins que a la quarta ja em vaig quedar.

Quina és la teva paraula preferida en català?

M'agrada la paraula "pesigolles" i "t'estimo".

És fàcil parlar català al carrer?

No, perquè el meu entorn és castellanoparlant, però tinc un amic català i a vegades hi parlo.

Què en penses, dels catalans?

Quan vaig arribar no vaig trobar diferències perquè el meu entorn és castellà, però amb la gent d'aquí amb qui he treballat (els amos catalans de les botigues) m'hi vaig sentir molt bé. Ells em parlaven català i em van acollir com un més.

Coneixes les festes i les tradicions catalanes?

Sí! Són diferents de les d'Andalusia, però m'agraden. Per exemple, els castells m'emocionen molt.

Què trobes a faltar d'Andalusia?

A Andalusia hi tinc la mare, un germà, un tiet i els nebots. Sempre que puc hi vaig, en cotxe. Aquest any hi he anat tres cops. Quan passo el port de Despeñaperros se'm posen els pèls de punta de l'emoció. Sento que ja soc a casa. I quan fa temps que soc allà i torno cap a Catalunya em passa el mateix, també m'emociono. ■